

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การคัดเลือกคณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๑๑๗/๑๒๖๑ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๗ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า ด้วยสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการต่างๆ ในการเลือกสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยมาตรา ๖ กำหนดให้สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ จำนวนยี่สิบเอ็ดคน เพื่อดำเนินการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติต่อไป ซึ่งตามมาตรา ๖ (๑) (ข) และ (ค) กำหนดให้คณะกรรมการสรรหาจะต้องประกอบด้วย

“(ข) ผู้แทนองค์กรภาคเอกชนที่ดำเนินการโดยมิใช่เป็นการหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกันจำนวนสี่คน ซึ่งเลือกกันเองในแต่ละด้าน ๆ ละหนึ่งคนจากองค์กรภาคเอกชนที่มีวัตถุประสงค์หลัก ดังต่อไปนี้

(๑) ด้านการพัฒนาชุมชนชนบท การพัฒนาชุมชนเมือง การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ การจัดการสิ่งแวดล้อม การจัดการเกษตรทางเลือก หรือการจัดการเทคโนโลยีที่เหมาะสม

(๒) ด้านการพัฒนาชีวิตของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ติดเชื้อเอชไอวี หรือผู้ป่วย

(๓) ด้านสิทธิเสรีภาพของประชาชน สิทธิของผู้บริโภค การส่งเสริมประชาธิปไตย หรือการพัฒนาแรงงาน

(๔) ด้านการสาธารณสุข การศึกษา หรือศิลปวัฒนธรรม

(ข) ผู้แทนสื่อมวลชนในกิจการด้านหนังสือพิมพ์ ด้านวิทยุกระจายเสียง และด้านวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งเลือกกันเองกิจการละหนึ่งคน รวมเป็นสามคน”

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการต่าง ๆ ในการเลือกสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รวมทั้งมีความถูกต้อง โปร่งใส และเป็นธรรม สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงขอหารือมายังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในประเด็นปัญหาดังต่อไปนี้

ประเด็นที่หนึ่ง คำว่า “องค์กรภาคเอกชน” ตามความหมายของมาตรา ๖ (๑) (ข) แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ มีความหมายอย่างไร ครอบคลุมถึงองค์กรต่อไปนี้หรือไม่

(๑) องค์กรพัฒนาสังคมภาคประชาชนที่รวมตัวกันเพื่อดำเนินกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม หรือ NGOs เช่น มูลนิธิชุมชนท้องถิ่นพัฒนา มูลนิธิเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน มูลนิธิพัฒนางานผู้สูงอายุ สมาคมพิทักษ์ประโยชน์ผู้บริโภค เป็นต้น

(๒) องค์กรภาคธุรกิจเอกชนที่รวมตัวกันเพื่อวัตถุประสงค์ใดวัตถุประสงค์หนึ่งแต่ไม่แสวงหากำไร เช่น สมาคมนายจ้าง สมาคมลูกจ้าง สมาคมนักวิจัยระดับสูง เป็นต้น

(๓) องค์กรที่มีวัตถุประสงค์หลักในการพัฒนาโดยอยู่ภายใต้การกำกับของหน่วยงานของรัฐ แต่ไม่ได้บริหารจัดการภายใต้ระบอบราชการ เช่น องค์กรพัฒนาเอกชน แพทยสภา สถาบันส่งเสริมสุขภาพ เป็นต้น

(๔) องค์กรที่เกิดขึ้นจากการรวมตัวกันของบุคคล กลุ่มอาชีพ กิจกรรม หรือสถาบันเดียวกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำประโยชน์ให้แก่กลุ่มของตนเอง เช่น สมาคมผู้บริหารการศึกษา สมาคมผู้ปกครองและครู สมาคมที่ปรึกษาธุรกิจไทย สมาคมผู้ค้าสลาก เป็นต้น

ประเด็นที่สอง คำว่า “พัฒนาแรงงาน” ตามความหมายของมาตรา ๖ (๑) (ข) (๓) แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ มีความหมายอย่างไร สภานายจ้าง สภาลูกจ้าง หรือองค์กรที่มีลักษณะเดียวกันกับสภานายจ้างหรือสภาลูกจ้าง ถือเป็นองค์กรที่มีวัตถุประสงค์ตามความในมาตราดังกล่าวหรือไม่ ถ้าไม่ใช่สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติควรขึ้นทะเบียนองค์กรดังกล่าวตามมาตรา ๖ (๑) (ข) ข้อใด และถ้าไม่มีคุณสมบัติตามข้อใดเลย สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะดำเนินการอย่างไรกับองค์กรที่ขึ้นทะเบียนไว้แล้ว

ประเด็นที่สาม คำว่า “ผู้แทนสื่อมวลชน” ตามความหมายของมาตรา ๖ (๑) (ข) แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ มีความหมายอย่างไร เป็นองค์กรที่ประกอบกิจการสื่อมวลชนด้านที่กฎหมายกำหนดหรือเป็นองค์กรสมาคมของสื่อมวลชน อนึ่ง ในการสรรหากรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ชุดที่ ๒ สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้รับขึ้นทะเบียนผู้แทนสื่อมวลชน ทั้งที่เป็นการประกอบกิจการของสื่อมวลชนและเป็นองค์กรสมาคมสื่อมวลชนด้วย หากความหมายของมาตราดังกล่าวไม่ครอบคลุมถึงองค์กรที่ประกอบกิจการสื่อมวลชน สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะดำเนินการอย่างไรกับองค์กรที่ขึ้นทะเบียนไว้แล้ว

ประเด็นที่สี่ ในระหว่างที่มีการร้องขอให้สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพิจารณาปรับปรุงทะเบียนองค์กรผู้มีสิทธิในการส่งผู้แทนเพื่อให้เลือกกันเองเป็นกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามมาตรา ๖ (๑) (ข) (๓) และ (ข) และอยู่ระหว่างที่สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดำเนินการหาหรือมายังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา การนับคะแนนการเลือกกันเองขององค์กร (ข) และ (ข)

ตามที่สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกำหนดไว้แล้ว จะดำเนินการต่อไปได้หรือไม่ อย่างไร

ประเด็นที่ห้า เมื่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตอบข้อหารือของสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแล้ว ในกรณีมีฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยคัดค้านอีก สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติควรดำเนินการอย่างไร

ประเด็นที่หก หากการดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการสรรหาประสบปัญหาทำให้ต้องใช้เวลานานขึ้น ซึ่งอาจจะทำให้การดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งสมาชิกไม่แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันตามที่กฎหมายกำหนดจะมีผลทางกฎหมายที่กระทบต่อการดำเนินการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ชุดที่ ๒ รวมทั้งการบริหารจัดการด้านอื่น ๆ ของสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติอย่างไร และในกรณีที่มิผลกระทบ สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติควรดำเนินการอย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว โดยได้รับฟังคำชี้แจงจากผู้แทนสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแล้ว มีความเห็นดังต่อไปนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เห็นว่า เมื่อพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ มิได้กำหนดความหมายของคำว่า “องค์กรภาคเอกชน” ไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ก็จะต้องพิจารณาถึงเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัตินี้ที่ประสงค์จะให้คณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติประกอบไปด้วยผู้แทนทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชน ในกรณีนี้ คำว่า “องค์กรภาคเอกชน” ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖ (๑) (ข)^๑ จึง

^๑มาตรา ๖ การได้มาซึ่งสมาชิกตามมาตรา ๕ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อมีกรณีต้องเลือกสมาชิก ให้มีคณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจำนวนยี่สิบเอ็ดคน ประกอบด้วย

- (ก) ประธานกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นประธาน
- (ข) ปลัดกระทรวงทุกกระทรวง ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสี่คน
- (ค) อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นนิติบุคคลทุกแห่งซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสามคน

(ง) อธิการบดีของสถาบันราชภัฏและสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลทุกแห่งซึ่งเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคน

(จ) ผู้แทนสถาบันภาคการผลิต จำนวนสี่คน ประกอบด้วย ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยหนึ่งคน ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยหนึ่งคน ผู้แทนสมาคมธนาคารไทยหนึ่งคน และผู้แทนชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด หนึ่งคน

(ฉ) ผู้แทนสหภาพแรงงาน ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคน

(ช) ผู้แทนองค์กรภาคเอกชนที่ดำเนินการโดยมิใช่เป็นการหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกันจำนวนสี่คน ซึ่งเลือกกันเองในแต่ละด้าน ๆ ละหนึ่งคนจากองค์กรภาคเอกชนที่มีวัตถุประสงค์หลักดังต่อไปนี้

(๑) ด้านการพัฒนาชุมชนชนบท การพัฒนาชุมชนเมือง การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ การจัดการสิ่งแวดล้อม การจัดการเกษตรทางเลือก หรือการจัดการเทคโนโลยีที่เหมาะสม

ย่อมจะมีความหมายธรรมดาตามตัวอักษร กล่าวคือ เป็นองค์กรที่มีใช้เป็นองค์กรของรัฐ หากแต่เป็นองค์กรที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นและดำเนินงานอิสระโดยภาคเอกชน ไม่ว่าการจัดตั้งนั้นจะอาศัยอำนาจตามกฎหมายเฉพาะหรือกฎหมายทั่วไป และในการบริหารจัดการองค์กรจะต้องไม่อยู่ภายใต้การบริหารจัดการของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในฐานะผู้มีตำแหน่งหน้าที่ตามกฎหมาย นอกจากนี้การที่องค์กรภาคเอกชนดังกล่าวจะเป็นองค์กรภาคเอกชนตามมาตรา ๖ (๑) (ข) ได้จะต้องมีฐานะเป็นนิติบุคคล และมีใช้เป็นการดำเนินการที่มีลักษณะเป็นการแสวงหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน รวมทั้งมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อดำเนินการในด้านใดด้านหนึ่งตามที่ปรากฏในมาตรา ๖ (๑) (ข) ดังกล่าวด้วย โดยพิจารณาวัตถุประสงค์ที่ปรากฏในตราสารจัดตั้งองค์กรภาคเอกชนนั้น ดังนั้น หากองค์กรใดเป็นไปตามหลักการที่กล่าวมาข้างต้นนี้แล้ว องค์กรดังกล่าวย่อมถือได้ว่าเป็นองค์กรภาคเอกชนตามความในมาตรา ๖ (๑) (ข) แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓

ประเด็นที่สอง เห็นว่า เมื่อพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฯ มิได้กำหนดความหมายของคำว่า “พัฒนาแรงงาน” ตามมาตรา ๖ (๑) (ข) (๓)^๒ ไว้เป็นการเฉพาะแล้ว จึงต้องพิจารณาตามความหมายทั่วไป ซึ่งพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ให้ความหมายของคำว่า “พัฒนา” หมายถึง “ทำให้เจริญ” ในกรณีนี้คำว่า “พัฒนาแรงงาน” จึงหมายถึงการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งอันเป็นผลที่ทำให้เกิดการพัฒนาทางด้านแรงงานให้มีความเจริญขึ้นหรือดีขึ้น ไม่ว่าการพัฒนาในด้านการพัฒนาตัวบุคคลหรือสถานะของบุคคลหรือการพัฒนาฝีมือแรงงาน ดังนั้น สำหรับองค์กรสภานายจ้างหรือองค์กรที่มี

(๒) ด้านการพัฒนาชีวิตของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ติดเชื้อเอ็ดส์ หรือผู้ป่วย

(๓) ด้านสิทธิเสรีภาพของประชาชน สิทธิของผู้บริโภค การส่งเสริมประชาธิปไตย หรือการพัฒนาแรงงาน

(๔) ด้านการสาธารณสุข การศึกษา หรือศิลปวัฒนธรรม

(ข) ผู้แทนสื่อมวลชนในกิจการด้านหนังสือพิมพ์ ด้านวิทยุกระจายเสียงและด้านวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งเลือกกันเองกิจการละหนึ่งคน รวมเป็นสามคน

ให้เลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นเลขานุการของคณะกรรมการสรรหา

องค์กรตาม (๑) (ข) และ (ข) ต้องเป็นองค์กรที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลและได้ขึ้นทะเบียนไว้กับสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ก่อนครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่มีเหตุให้มีการเลือกสมาชิก ถ้าองค์กรใดมีวัตถุประสงค์หลักหลายด้าน ให้ขึ้นทะเบียนเพื่อใช้สิทธิเลือกในด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น

การเลือกกรรมการสรรหาตาม (๑) (ฉ) (ข) และ (ข) ให้ใช้วิธีการจัดส่งทางไปรษณีย์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกำหนด ทั้งนี้ ให้ผู้ซึ่งได้คะแนนมากที่สุดตามลำดับลงมาเป็นผู้ได้รับเลือก ในกรณีที่ผู้ได้รับเลือกมีคะแนนเท่ากันอันเป็นเหตุให้เกินจำนวนที่จะพึงมีได้ ให้ใช้วิธีการจับสลาก

ฯลฯ

ฯลฯ

^๒โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

ลักษณะเดียวกันกับองค์กรสภานายจ้าง ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในการแสวงหาและคุ้มครองผลประโยชน์เกี่ยวกับสภาพการจ้าง และส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างอันเป็นไปตามพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๕๔^๓ ถือได้ว่าวัตถุประสงค์ดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาแรงงานให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ รวมทั้งองค์กรดังกล่าวมิได้มีลักษณะเป็นการค้ากำไรหรือแสวงหาประโยชน์แต่อย่างใด จึงย่อมถือได้ว่าเป็นองค์กรภาคเอกชนตามความหมายของมาตรา ๖ (๑) (ข) (๓) แล้ว ในกรณีที่มีข้อสงสัยว่าองค์กรสภานายจ้างหรือองค์กรสภาลูกจ้างมีการดำเนินการเพื่อประโยชน์แก่สังคมส่วนรวมหรือไม่ ในประเด็นนี้เห็นว่า พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฯ มิได้กำหนดให้องค์กรดังกล่าวต้องมีวัตถุประสงค์อื่นใด นอกจากที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖ (๑) (ข) ดังนั้น แม้ว่าองค์กรภาคเอกชนดังกล่าวจะมีได้มีวัตถุประสงค์ในการทำประโยชน์เพื่อสังคมเป็นส่วนรวมโดยตรงก็ตาม ก็ยังคงถือได้ว่าเป็นองค์กรภาคเอกชนตามบทบัญญัติมาตรา ๖ (๑) (ข) และเป็นไปตามหลักการอันสามารถขึ้นทะเบียนต่อสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อคัดเลือกตัวแทนเป็นกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ประเด็นที่สาม เห็นว่า คำว่า “ผู้แทนสื่อมวลชน” ตามมาตรา ๖ (๑) (ข)^๔ แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ จะต้องมีลักษณะเป็น “องค์กร” ที่เป็นนิติบุคคลตามที่บัญญัติไว้ในวรรคสาม^๕ ของมาตรา ๖ (๑) ซึ่งในความหมายของคำว่า “องค์กร” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ให้ความหมายไว้รวมถึงหน่วยงานของรัฐ เช่น องค์การของรัฐและหน่วยงานเอกชน เช่น บริษัทจำกัดหรือสมาคม ดังนั้น เมื่อผู้ใดประกอบกิจการหรือดำเนินการใด ๆ อันเกี่ยวกับสื่อมวลชนด้านต่าง ๆ ตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๖ (๑) (ข) และมีลักษณะเป็นองค์กรที่เป็นนิติบุคคล เช่น เป็นมูลนิธิ สมาคม หรือบริษัท ย่อมอยู่ในความหมายของมาตรา ๖ (๑) (ข) และสามารถขอขึ้นทะเบียนกับสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในการคัดเลือกตัวแทนเพื่อเป็นกรรมการสรรหาต่อไปได้

สำหรับกรณีที่สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้รับขึ้นทะเบียนองค์กรที่ไม่อยู่ในความหมายของผู้แทนสื่อมวลชนตามความหมายดังกล่าวข้างต้น สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติย่อมมีอำนาจที่จะเพิกถอนการรับขึ้นทะเบียนดังกล่าวที่ไม่เป็นไปตามนัยแห่งบทบัญญัติมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมชาตินี้ได้

ประเด็นที่สี่ เห็นว่า การดำเนินการนับคะแนนในการคัดเลือกกันเองขององค์กรตามมาตรา ๖ (๑) (ข) และ (ง) ที่สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้กำหนด

^๓มาตรา ๕๔ สมาคมนายจ้างจะมีขึ้นได้ก็แต่โดยอาศัยอำนาจตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

สมาคมนายจ้างต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อการแสวงหาและคุ้มครองผลประโยชน์เกี่ยวกับสภาพการจ้าง และส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างและระหว่างนายจ้างด้วยกัน

^๔โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

^๕โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

ไว้แล้ว หากสำนักงานฯ เห็นว่าเป็นการดำเนินการที่ชอบแล้ว ก็ต้องดำเนินการต่อไปเพื่อให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา แต่หากว่าสำนักงานฯ เห็นว่ามีขั้นตอนหรือกระบวนการใดที่ไม่ถูกต้อง สำนักงานฯ ย่อมมีหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการแก้ไขเสียให้ถูกต้องก่อนที่จะดำเนินการต่อไปแม้ว่าในที่สุดจะเป็นผลให้การดำเนินการดังกล่าวล่วงพ้นระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ก็ตาม

ประเด็นที่ห้า เห็นว่า ความเห็นทางกฎหมายของคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ ให้มีผลผูกพันหน่วยงานของรัฐที่จะต้องปฏิบัติตาม สำหรับกรณีที่ไม่เห็นด้วย ผู้ไม่เห็นด้วยย่อมมีสิทธิที่จะดำเนินการตามช่องทางที่มีกฎหมายกำหนดไว้ต่อไปได้

ประเด็นที่หก เห็นว่า เมื่อบทบัญญัติมาตรา ๖ วรรคสี่^๖ แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฯ ได้กำหนดให้การดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่มิเหตุให้มีการเลือกสมาชิก บทบัญญัติดังกล่าวจึงเป็นเพียงบทเร่งรัดให้สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติต้องดำเนินการให้ได้มาซึ่งสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเท่านั้น เช่นกรณีที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้เคยวินิจฉัยไว้ในบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง มาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒^๗ ดังนั้น แม้สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะใช้เวลาในการดำเนินการเกินกว่าระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด แต่สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติก็ยังมีหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการจัดให้มีสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจนครบตามจำนวนที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕^๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฯ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สิงหาคม ๒๕๔๗

^๖มาตรา ๖ วรรคสี่

วรรคสี่

การดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งสมาชิกต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่มิเหตุให้มีการเลือกสมาชิก

^๗บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง มาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ (เรื่องเสร็จที่ ๑๔๙/๒๕๔๕)

^๘มาตรา ๕ ให้มีสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติประกอบด้วยสมาชิกจำนวน เก้าสิบเก้าคน ซึ่งได้รับเลือกจากบุคคลที่เป็นตัวแทนของกลุ่มในภาคเศรษฐกิจ และกลุ่มในภาคสังคมฐานทรัพยากร และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นกลุ่มตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามรัฐธรรมนูญตามจำนวนที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้